

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Støtte af Boligbyggeri.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 565).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Hauge): Det Lovforslag, som jeg her har den Ære at forelægge for det høje Landsting, er vedtaget i Folketinget. Det indeholder Bestemmelser om, at der fortsat skal ydes Stats- og kommunal Hjælp til Opførelse af Boliger. Ærede Medlemmer vil vide, at i 1922 blev givet en Lov om Støtte til Boligbyggeriet. Loven gjaldt for to Aar og er derefter blevet fornyet — den sidste Forlængelse gælder til 1. April. Det Lovforslag, her foreligger, har i nogen Maade Karakteren af at være et Forslag om Afvikling af den Statsstøtte, der hidtil er ydet i Form af Laan. Det bestemmes nu i § 1 i Lovforslaget, at der til Opførelse af Boliger, væsentlig med mindre Lejligheder, af Statsboligfonden indtil 1. Oktober 1927 kan ydes Laan i saadanne Ejendomme, som i økonomisk, teknisk og andre Henseender er forsvarligt planlagt. Laanet ydes med oprykkende sekundært Pant i vedkommende Ejendom, og det maa ikke overstige 30 pCt. af Ejendommens Anskaffelsessum, for Parcelbyggeriets Vedkommende dog 40 pCt., hvilket er i Overensstemmelse med, hvad der er fastsat i den hidtil gældende Lov. For Byggeri i Etager kan der nu, i Modsætning til tidligere, kun ydes 30 pCt. Laan, der bevilges efter 1. April 1927 — Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at Loven skal gælde i halvandet Aar —, maa ikke gaa op til mere end 80 pCt. af Anskaffelsessummen, ellers er Grænsen 85 pCt., medens Forholdet efter den gældende Lov er dette, at man kan gaa op og i mange Tilfælde er gaaet op til 90 pCt., saaledes at den, der byggede, ikke selv mødte med mere end 10 pCt. af Anskaffelsessummen.

Det bestemmes i Lovforslaget, at Regelen er den, at Kommunerne skal kautionere, staa til Ansvar for Laanet sammen med

Staten, saaledes at Stat og Kommune i Fællesskab bærer Risikoen. Undtagelsesvis kan Staten paatage sig den hele Risiko i saadanne Tilfælde, hvor der er Tale om Tilflyttere fra andre Kommuner. Naar der som Følge deraf ikke kan være Tale om, at nogen Kommune vil kautionere, kan Staten paatage sig den hele Risiko, hvilket i alle Tilfælde gælder med Hensyn til det saakaldte Parcelbyggeri.

Det samlede Beløb, der efter Lovforslaget kan komme til Udbetaling i de halvandet Aar, udgør 20 Mill. Kr., hvoraf 15 Mill. Kr. i det første Aar, og det bestemmes i Lovforslagets § 4, at man med Finansministerens Billigelse kan gaa til under eet at afsætte større Obligationsmasser i Udlandet for at faa en bedre Kurs for Obligationerne. Disse skal saaledes kunne udstedes ikke blot i Kroner, men ogsaa i fremmed Mønt.

I Lovforslagets §§ 6 og 7 er der indført Bestemmelser om Skattelempelser. Bestemmelser, som ikke afviger væsentligt fra de Lempelser, der hidtil har været gældende. Ligeledes indeholder Lovforslaget Bestemmelser om Rentebevillinger og Kontrolforanstaltninger. Navnlig de sidste er ganske i Overensstemmelse med de Foranstaltninger, der kan træffes i Henhold til de hidtil gældende Boliglove.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Det er mit Haab, at det maa blive behandlet hurtigt, saa at det kan faa Lovkraft med Udgangen af denne Maaned og Byggeriet derefter komme i Gang igen i fornødent Omfang.

Stensballe: Jeg skal angaaende dette Lovforslag henholde mig til Venstres hele Stilling til Boligspørgsmaalet i de sidste Aaringer. Allerede i 1922 paabegyndte Venstre jo en Afvikling af Huslejelovgivningen, og vi gik da ogsaa i Gang med en Lovgivning om ændrede Regler for Støtte til Boligbyggeriet, idet vi skabte Boligfonden, hvoraf der kunde gives Laan, i Stedet for at der tidligere blev givet direkte Tilskud til Boligbyggeriet. Loven blev gjort tidsbegrænset, netop fordi den skulde have Karakter af at være en Afviklingslov. Naar vi gik med til at støtte Boligbyggeri i 1923, var det ikke blot, fordi der da var Bolignød og stor Arbejdsløshed, men ogsaa, fordi Valutaforholdene og Prisforholdene var saaledes, at der herskede en ikke saa ganske ringe Usikkerhed med Hensyn til Boligbyggeriet og derfor en ikke ringe Usikkerhed for de private med Hensyn til at gaa til Opførelse af Boliger i stor Stil. Imidlertid blev